

ترجمه نامه محفل روحانی ملی بهائیان ایالات متحده
خطاب به جامعه بهائی امریکا

۳۰ سپتامبر ۲۰۲۴

دوستان و همکاران عزیز،

در حال حاضر دورانی را می‌گذرانیم که اهمیت تاریخی عظیمی برای جهان بشری دارد. قوایی که با ظهور حضرت بهاءالله، همان موعودِ جمیع اعصار، به حرکت آمده، هم در داخل و هم در خارج جامعه پیروانِ دلیرِ آن حضرت بر شتاب می‌افزاید. برای هیچ یک از اهل بهاء دشوار نیست که پی برند طوفانی در راه است که خبر از غایت و اوجِ قریبُ الوقوعی می‌دهد که دیر یا زود امورِ جهان را منقلب و دیگرگون خواهد ساخت.

مدت‌هاست که این موضوع درون‌مایه پیام‌های بیت‌العدل اعظم را تشکیل داده است. بررسیِ اخیرِ معهدِ اعلی از اوضاعِ فعلیِ جهان در پیامِ رضوانِ امسال درج گردیده است، آنجا که می‌فرمایند: «در عین حال مشاهده می‌نماییم که وضعِ جهان روز به روز وخیم‌تر و اختلافات شدیدتر می‌شود. افزایش تنش‌ها در درونِ جوامع و در بین ملل، از طرقِ بی‌شمار بر مردم و بر مناطقِ مختلف تأثیر می‌گذارد.»^۱

تصدیقِ این موضوع به معنیِ اذعان به ضرورتی اخلاقی است که در برابر مردم جهان، و به ویژه پیروانِ حضرت بهاءالله قرار گرفته است. بیت‌العدل اعظم در ادامه بیان خود می‌فرمایند:

این وضع از هر وجدان بیدار پاسخ می‌طلبد. کاملاً آگاهیم که جامعه اسم اعظم از مشقاتِ اجتماع برکنار نیست. اما اگرچه در معرض این مشقات است ولی در قبال آن پریشان و سردرگم نیست، از درد و رنجِ عالم انسانی متأثر است ولی در مقابل آن فلج نیست. نگرانی و دل‌سوزیِ صمیمانه باید موجب تلاشی مستمر برای ایجادِ جوامعی گردد که به جای یأس، امید و به جای اختلاف، اتحاد ارائه دهد.^۲

ناگفته پیداست که این سامان خود دستخوش همین گونه دشواری و مشکلات است. جدا از این که توفیقات و دستاوردهای جامعه امریکا چه باشد، آشکارا هنوز از بازتابِ روح و شکوهِ تعالیمِ حضرت بهاءالله بیگانه و به دور است. اما این واقعیت به هیچ روی نباید از اعتقادِ ما به آنچه جمالِ قدم برای این کشور مقدر فرموده بکاهد یا سهمی را که باید پیروانِ آن حضرت برای تحققِ آن مقدرات ایفا کنند، تقلیل دهد.

امریکا در سِمَتِ پرچمدار

حضرت ولی امرالله در نامه‌ای که در میانِ بهائیانِ امریکا با عنوانِ «امریکا و صلح اعظم» شهرت یافته است، برخی از بیاناتِ عدیده‌ای را که حضرت عبدالبهاء درباره آینده امریکای شمالی و اهالی این کشور ایراد فرموده‌اند، نقل نمودند:

حضرت عبدالبهاء در یکی از الواح نقشه ملکوتی خطاب به احبای ایالات شمال شرقی جمهوری امریکا فرمود «قطعه امریک در نزد حق میدان اشراق انوار است و کشور ظهور اسرار و منشأ ابرار و مجمع احرار.»^۳ و در وقتی که در امریکا تشریف داشتند از حضرت عبدالبهاء شنیده شد که «امید است این ملت آزاد و عظیم اولین ملت و جمعیتی باشد که اساسِ اتفاق و آشتی بین‌المللی را بنیان نهد و وحدت نوع انسان را اعلان نماید و پرچم صلح عمومی برافرازد. فی الحقیقه ملت

امریک را چنان لیاقت و شایستگی موجود که خیمه صلح عمومی را بر پا نماید و وحدت عالم انسانی را اعلان کند... امید چنان است که امریکا مرکز انتشار انوار روحانی گردد و جمیع عالم از این فیض الهی نصیب برند. زیرا این کشور از لحاظ قدرت و عظمت و قابلیت به نحو شگفت‌انگیزی بر ملل و نحل اخیری تقدّم جسته... امیدوار چنانم که مردم این ممالک چون ملائکه آسمانی وجوهشان به حقّ متوجّه باشد و جمیع بر خدمت خداوند توانا قیام نمایند و از ترقیّات مادّیه حالیّه برتر روند تا انوار آسمانی از این خطّه به جمیع مردم جهان تابد... این ملت بزرگ می‌تواند به امری مباشرت نماید که صفحات تاریخ عالم بدان تزیین یابد و السنه امم به ذکر و ثنای او مألوف شود و مغبوط جهانیان گردد و مورد نظر عالمیان... در امریک آثار تقدّم و پیشرفت از هر جهت نمایان و آینده آن اقلیم روشن و تابان، چه که آرائش نافذ است و افکارش فائق و در عوالم روحانیّه گوی سبقت از سایر ملل و نحل خواهد ربود.^۳

و در مقامی دیگر، این بیانات درباره توفیقاتی است که در آینده نصیب بهائیان امریکا خواهد شد: «همچنین موفّقیت شما حال معلوم نه امیدوارم که بزودی موفّقیت شما زلزله در آفاق اندازد.» و چنین اطمینانشان می‌بخشد: «البته عون و عنایت الهیه بشما خواهد رسید و قوای الهیه و نفثات روح القدس تأیید شما خواهد کرد.» و متوجّهشان می‌سازد که «نظر بقلّت خویش و کثرت اقوام نمائید.» «بجان و دل بکوشید... کار این کار عظیم است اگر بآن موفّق شویم تا امریک مرکز سوحات رحمانیه گردد و سریر ملکوت الهی در نهایت حشمت و جلال استقرار یابد.»^۴

پس از آن، در مرقومه‌ای که با عنوان «ظهور عدل الهی» منتشر شد، حضرت ولی امرالله توضیحات مشروح‌تری درباره مفاد بیانات فوق ذکر فرمودند و روشن ساختند که ایالات متّحده به سبب داشتن تفوق ذاتی یا شایستگی ویژه‌ای نیست که سهم بیشتری برای آغاز استقرار نظم بدیع الهی ایفا می‌نماید. همان گونه که ایران به سبب انحطاط و فساد روحانی بی‌مانندش برای ظهور دو مظهر کلی الهی این عصر گزیده شد، ایالات متّحده هم به سبب کاستی‌های روحانی و اجتماعی آن، مهد نظم اداری رقم خورده است:

... در حقیقت و نفس الامر این عطیه روحانیّه نظر به شرور و مکاره حتمیه‌ایست که متأسفانه ملت مذکور به سبب افراط در مدنیت مادّیه و انهماک در شئون ناسوتیه با وجود خصائص و مزایای جسیمه باهره بدان مبتلا گردیده است. این است که جمال اقدس ابهی و مرکز عهد اوفی حضرت عبدالبهاء آن کشور را به نحو اخصّ علّمدار نظم بدیع الهی که در الواح و آثار مقدّسه مدوّن و مسطور است مقرر فرموده‌اند، زیرا به همین دلائل و امارات و ظهور شواهد و بیّنات است که قدرت مطلقه حضرت بهاءالله به نسلی که به حقایق روحانیّه بی‌اعتنا بوده و هست واضح و مسلم می‌گردد که چگونه آن وجود مبارک از بین جماعتی که در دریای مادیّات مستغرق و به یکی از موحشرین و قدیمترین تعصبات جنسیّه گرفتار و در دام مکاید سیاسیّه و افعال سیئه سخیفه و عدم انضباط در اصول و مبادی اخلاقیّه مقید و محصور، رجال و نسائی مبعوث فرمود که به مضی

زمان و به نحو دائم التزایدی، به اخلاق و شیمِ راضیه مرضیه و صفات و آدابِ ممدوحه از انقطاع و متانت و عفت و عصمت و راستی و صداقت و محبتِ عمومیّه، فارغ از حدود و ضوابطِ بشریه و نظم و اتقان و معرفت و ایقان، متّصف و متخلّق گردند به نحوی که خود را برای تحقّقِ سهمِ عظیمی که در استقرارِ نظمِ بدیعِ جهانی و مدنیتِ آسمانی بر عهده داشته، مستعدّ و مهیا سازند، نظم و مدنیتی که سگانِ آن ارض، بل کافّه نوعِ بشر را بدان احتیاج و نیازمندیِ شدید است.^۵

رسالتی بزرگتر

بیاناتی از این دست، روشن می‌سازد که آنچه برای امریکا و بهائیانِ آن مقدّر شده به هم پیوسته است و رابطه‌ای گسست‌ناپذیر با هم دارد. حضرت ولی امرالله تصریح فرموده‌اند که مسئولیتِ ما برای تقلیبِ روحانی این کشور ناگزیر مستلزم گذر از مراحلِ متوالی است. سال‌های بسیار پس از صدورِ نقشه تبلیغی و فرمانِ ملکوتی حضرت عبدالبهاء، یکی از وظائفِ اصلی ما گسترشِ دامنهٔ امرِ الهی در کشورها و سرزمین‌های سراسرِ جهان بود. البته مقصود این نیست که تبلیغِ امرِ مبارک در داخلِ کشور موردِ تأکید نبود، بلکه مقتضای زمان این بود که منابعِ انسانی و مادیِ بیشتری در عرصهٔ بین‌المللی صرف شود.

علاوه بر این، حضرت ولی امرالله در توفیقِ «ظهور عدل الهی» تشریح فرمودند که جامعهٔ بهائی امریکا در آن زمان کوچک‌تر از آن بود که تأثیرِ شدیدی بر کشور داشته باشد. بنابراین تأکید بر این بود که رفتارِ اعضای جامعهٔ بهائی تا آنجا که ممکن بود، با اصول و موازینِ اخلاقیِ آیینِ یزدانی توافقی داشته باشد. اما آن حضرت زمانی را نیز در صفحهٔ ضمیر مرتسم می‌داشتند که رسالتِ جهانیِ جامعه انجام پذیرفته و مسئولیتِ دیگری اعظم از آن در راه باشد:

این وظیفهٔ منبع و رسالتِ عظیم چون به تأییداتِ الهیه به پایان رسد و آثارِ فتح و ظفر نمایان گردد، رسالتِ اعظم و اَمْنِ دیگری که در جلوه و جلال و قدرت و کمال نظیر و عدیل آن مشاهده نشده، و ارادهٔ مقدّسهٔ شارعِ امرِ اعزّی اقدسِ ابهی برای آن جامعهٔ محبوب مقدّر فرموده است چهره‌گشاید، و ابوابِ جدیدی از خدمت و موفّقیت بر وجهِ آن مجاهدانِ امرِ حضرتِ احدیتِ مفتوح گردد. این رسالت که انوارش خاطفِ ابصار و آثارش ما وراءِ عقول و افکار، و حوادثِ جسیمهٔ مُعاصرش به شدّت در تغیر و تبدیل، و با ذروهٔ علیا و نقطهٔ قُصوای آن در نهایتِ تلفیق و تطبیق، به درجه‌ای جلیل و مُهیمن است که تدبّر و تجسّم آن در حالِ حاضر ممتنع و مُحال و تعیینِ حدود و ثغورش خارج از حیطهٔ تصوّر و امکان. همین قدر می‌توان گفت که در بینِ حوادث و انقلاباتِ این «سنینِ اخیر» موقعیت‌های خطیره و فرصت‌های جلیله‌ای دست خواهد داد، و شئون و مقتضیاتِ بدیعه‌ای ظاهر خواهد گردید که بر قلبِ احدی تخطّر نتواند نمود، موقعیت‌هایی که مُجریانِ منصور و مظفّرِ نقشهٔ ملکوتی حضرت عبدالبهاء را قادر، بل مُلزم و موظّف خواهد ساخت که در اثرِ مساعی و مجهوداتِ وفیره که در ظهور و استقرارِ نظمِ بدیعِ جهانی و تمکّن و تحقّقِ آن در بسطِ غبراء به

عرصه شهود خواهند رسانید، افتخاراتِ جدیدی در خدمت و عبودیتِ آستانِ مقدسِ حضرت بهاء‌الله جلّ عزّه و کبریائه کسب نمایند و به اِکلیلِ موفّقیتِ عظیمِ مُکَلَّل گردند.^۶

یارانِ گرامی، در فضای محدودِ این نامه نمی‌توان همهٔ بیاناتی را که حاکی از تقدس و اهمیتِ وظائفِ پیش روست برشماریم. همچنین نمی‌توان دستاوردهایی را که تا زمان حال نصیب شده—و ویژگی‌های آن در پیام‌های پیشینِ معهدِ اعلیٰ به شیوایی ذکر گردیده—باز گوئیم. تنها می‌توانیم محضِ درک و دریافتِ امکانات و گستره‌ای که در برابرِ ماست به اختصارِ ذکرِی به میان آوریم. دو موردِ حائزِ اهمیت است.

بیت‌العدلِ اعظم در پیامی که خطاب به بهائیانِ امریکای شمالی به مناسبتِ صدمین سالِ صدورِ اولین لوح از مجموعهٔ «یرلیغ بلیغ تبلیغ» یا «نقشهٔ ملکوتی» و «فرمان تبلیغی» حضرت عبدالبهاء مرقوم فرمودند، مذکور داشتند که دورهٔ مجاهداتِ بین‌المللی به انجام رسیده و اکنون خدماتِ جدیدی ما را به خود می‌خواند:

وظائفی که در برابرِ آن عزیزان قرار گرفته است با آنچه پیشینان در پیشِ رو داشتند تفاوت دارد. حال که گسترشِ بین‌المللی امرِ الهی عمدتاً حاصل گردیده، گسترش در عرصهٔ داخلی بر دوشِ آن یاران و لازمهٔ اقداماتشان است. فرایندِ دخولِ افواجِ مردمان در جرگهٔ مؤمنان که در طیِ جهادِ کبیر اکبر اندکی به ظهور رسید و در دهه‌های بعدی ادامه یافت، اکنون از طریقِ فرایندِ متین و معقولِ جامعه‌سازی در مراکزِ همهٔ کشورها و سرزمین‌هایی که سال‌ها پیش حضرت عبدالبهاء معین فرموده بود، در حالِ گسترش است. جوامعِ امری که در ایجاد و استقرارِ بسیاری از آنها مساعدت نمودید اکنون به رشد و بلوغ رسیده‌اند. حال، جامعهٔ امریِ ایالاتِ متّحده به همراهِ آنان آماده‌اید که با چالش‌های دشواری که در پیش است، مُواجه گردید. سیرِ محدوده‌های جغرافیایی به سوی آخرین مرزهای یادگیری به دوره‌ای می‌انجامد که حضرت ولی امرالله در آغازِ مجاهداتِ جمعیِ آن عزیزان در نظر داشتند. در آن زمان، اعضای جوامعی که می‌سازید، مستقیماً به نبرد با قوای فساد و انحطاطِ اخلاقی و تعصباتِ عمیق و شدیدی که اعضای پیکرِ اجتماع را فرسوده، برمی‌خیزند و آن را از میان می‌برند.^۷

همچنین در پیام بیت‌العدل اعظم، مورخ ۲۸ نوامبر سال ۲۰۲۳، چشم‌اندازِ جدیدی در برابرِ دیدگان می‌بینیم:

حضرت شوقی افندی در توقیعِ «ظهور عدل الهی» برای احبّای امریکا تشریح می‌فرمایند که با توجه به جمعیتِ اندک و تأثیرِ محدودِ جامعه‌شان بر اجتماع، می‌بایست در عینِ حال که اجرای تعالیمِ مبارکه را می‌آموختند تمرکزشان را در آن زمان معطوف به رشد و توسعهٔ جامعهٔ خود می‌نمودند. ولی آن حضرت وعده فرمودند که زمانی خواهد رسید که از آنان خواسته خواهد شد تا هم‌وطنان خود را در فرایندِ بهبود و رفاهِ ملت‌شان همراهی نمایند. آن زمان هم‌اکنون فرارسیده است. آن زمان نه تنها برای بهائیانِ امریکا بلکه برای بهائیانِ جهان فرارسیده است که نیروی اجتماع‌سازیِ مکنونه در امرِ مبارک به مقیاسی روزافزون جلوه و بروز نماید.^۸

پیشروی در چارچوبی رو به تحول

اکنون باید مسئولیتی را که در این مرحله از تحول جامعه بهائی بر عهده داریم درک کنیم و با آغوش باز بپذیریم و به مرحله اجرا درآوریم بدین ترتیب که محدوده‌های جغرافیایی را به آخرین مراحل یادگیری برسانیم. بدین منظور نکات و نظرهای زیر را برای بررسی شما عزیزان برمی‌شماریم.

باید از موارد ناکامی و مخاطراتی که ناگزیر از مشارکت در فعالیت‌های مخالف با تعالیم حضرت بهاء‌الله ناشی خواهد شد دوری جویم. هر قدر هم چالش‌های پیش رو مهم و اضطرابی به نظر آید، باید اطمینان حاصل کنیم که وسیله‌ای که برای رسیدن به هدف به کار می‌بریم می‌باید با آن هدف هماهنگ باشد. بنابراین از تسلیم در برابر سیاست حزبی و تفرقه‌افکنی، و ایجاد دودستگی — که به نحوی فزاینده فضای عمومی را فرا گرفته است — اجتناب می‌کنیم.

پنج‌هفت سال پیش بیت‌العدل اعظم درباره رنج و عذاب دیرینه جامعه انسانی بیانی به این مضمون فرمودند:

علت اصلی مصائبی که با نظر افکندن به هر سو دیده می‌شود، فساد اخلاقی انسان و شیوع تعصبات و بدگمانی و نفرت و بی‌اعتمادی و خودخواهی و ستم در میان مردمان است. آنچه آدمیان بدان نیاز دارند صرفاً رفاه مادی نیست. آنچه بدان نیاز مبرم دارند این است که بدانند به چه نحوی باید زندگی را بگذرانند — باید بدانند کیستند و وجودشان چه هدفی دارد و چگونه باید با یکدیگر سلوک و رفتار کنند. هنگامی که بدانند پاسخ این پرسش‌ها چیست، باید آنان را کمک کرد که به تدریج این پاسخ‌ها را در رفتار روزانه به کار بندند....

به سبب چنین شیوه و رویکرد، و نیز به علت خودداری بهائیان از مشارکت در سیاست است که آنان را غالباً به بی‌اعتنایی نسبت به «مشکلات واقعی» هم‌نوعانشان متهم می‌کنند. اما هنگامی که این اتهام را می‌شنویم، نباید فراموش کنیم که آنان که این اتهام را وارد می‌آورند معمولاً مادیون آرمان‌گرایی هستند که برایشان خیر مادی تنها خیر «حقیقی» است؛ در حالی که ما بر آنیم که عملکرد عالم مادی صرفاً بازتابی از شرایط روحانی است، و تا شرایط روحانی متحول نشود، هیچ تغییر پایدار مثبتی در امور مادی نمی‌تواند صورت پذیرد.

همچنین باید به خاطر داشت که اکثر مردم درک و دریافت روشنی از جهانی که مایل به ساختن آنند ندارند و چگونگی ساختن آن را نیز نمی‌دانند. حتی کسانی که دل‌مشغول بهبود شرایط و اوضاع‌اند، مساعی‌شان را به مبارزه با هر شر محسوسی که توجه‌شان را به خود جلب کند، فرو می‌کاهند. چنین است که میل به مبارزه بر ضد موارد شر، خواه به صورت مبارزه با شرایط و اوضاع یا به شکل مبارزه با افرادی که مظهر شرارت‌اند، برای اکثر مردم به صورت سنجه و معیاری درآمده که بر اساس آن ارزش اخلاقی افراد را می‌سنجند. از سوی دیگر، اهل بهاء هدفی را که برای رسیدن به آن می‌کوشند می‌شناسند، و آنچه را برای گام به گام رسیدن به آن باید به عمل آورند می‌دانند. تمام نیرو و هم‌شان متمرکز بر بنای خیر است، خیری که چنان توان مثبتی دارد که در

رویارویی با آن، انبوه مفاسد و شرور—که در ذات خود منفی است—محو و گم و نابود می‌شود. برای فرد بهائی، ورود به مسابقه‌ای خیالی برای تخریب شرارت‌های موجود در جهان، یکی پس از دیگری، ائتلاف بیهوده وقت و کوشش است. تمامی حیات فرد بهائی متوجه و معطوف بر اعلان پیام حضرت بهاءالله و احیای حیات روحانی هم‌نوع و متحد ساختن آنان در نظم جهانی الهی است؛ و با رشد نیرو و نفوذ آن نظم، فرد بهائی قدرت آن پیام را خواهد دید که کل اجتماع بشری را تقلیب و مشکلات جهان را گام به گام حل می‌کند و بیداد و ستمی را که از دیرباز جهان را آشفته و معذب ساخته، از میان برمی‌دارد.^۹

بی‌گمان بیانی که در بالا نقل شد با زمان حاضر بیشتر ربط و تناسب دارد تا زمان صدور آن، به ویژه در عصر رسانه‌های اجتماعی (social media).

اکنون روش‌ها و ابزار نقشه و چارچوب روینده و متحولی که در آن عمل می‌کنند بر همه احبا معلوم است. این چارچوب طیف گسترده‌ای از فعالیت‌ها را—که از هم متمایز اما با هم مرتبط است—در بر می‌گیرد، از گسترش جامعه بهائی گرفته تا تحکیم اساس آن، و اقدام و عمل اجتماعی، و مشارکت در گفتمان جامعه. این فعالیت‌ها باید در هر محدوده جغرافیایی به نحوی روشمند و منظم و منسجم ببالد و پرورش یابد تا بتواند شمار فزاینده مردم را شامل گردد و تأثیر بیشتری بر حیات اجتماع گذارد.

مفهوم چارچوب روینده یا رویا و متحول حاکی از اهمیت یادگیری است. پیشرفت و سرعت هیچ محدوده جغرافیایی همانند پیشرفت و سرعت هیچ محدوده دیگری نیست، اما محدوده‌هایی که رشد قابل ملاحظه‌ای داشته‌اند، همگی ویژگی مشترکی دارند، و آن ویژگی، قابلیت و ظرفیت برای یادگیری است. این قابلیت در چند چیز ظهور می‌یابد: توانایی درک راه و روش رشد و تحولی که ما را، در پرتو راهنمایی معهد اعلی، به مقصد کنونی رسانده است، بررسی واقع‌گرایانه‌ای از وضع موجود، و دیدگاه روشنی از مقصد بعدی که باید بدان برسیم و اقدامات عملی که برای رسیدن به آن لازم است. اجرای اثربخش این موارد مستلزم شیوه رفتاری مبتنی بر فروتنی است—حالتی که ناشی از درک این نکته است که همگان نظرهایی دارند که اظهار کنند، همگان قابلیت برای مساعدت دارند و تجاربی اندوخته‌اند که در کوشش مشترک خود می‌توان بر اساس آن عمل کرد. همچنین فروتنی ایجاب می‌کند که اذعان کنیم که همگی در تلاشیم که قابلیت آن را کسب کنیم که تمامی جوانب حیات شخصی و جمعی ما جمال تعالیم حضرت بهاءالله را در خود منعکس سازد. به همین جهت، ضرورت این نکته را اذعان می‌کنیم که آنچه را مؤثر است بپذیریم و آنچه را اثری ندارد کنار گذاریم. به جای تمرکز بر ضعف و کاستی، بر اساس نقاط قوت عمل می‌کنیم. کار خود را بر مبنای دوگانه موفقیت یا شکست، و هیجان و سراسیمگی ناگزیری که ملازم با آن است بنا نمی‌کنیم. از آزادی مفرط و عنان‌گسیخته و خشکی و انعطاف‌ناپذیری هر دو دوری می‌جوییم. در فضایی سرشار از محبت و تحریر حقیقت با یکدیگر مشورت می‌کنیم. کوتاه سخن این که برای به کار بستن تعالیم الهی که راه پیش رو را نشان دهند، بر تجاربی که از بوته امتحان سالم به در آمده باشد اتکا می‌کنیم. و در همه احوال به هدایت بیت‌العدل اعظم تمسک می‌جوییم که راهی را که در پیش است روشن فرمایند.

یادگیری بیشتر مستلزم تمرکز بر فرایندهای زیرین رشد است تا تمرکز بر ارقام. البته منظور این نیست که تعداد و کمیت اهمیتی ندارد. مسلماً مایلیم که تعدادِ فعالیت‌ها افزایش یابد، اما باید اطمینان حاصل کرد که فعالیت‌ها تأثیر اجتماع‌سازیِ موردِ نظرِ بیت‌العدل اعظم را تأمین نماید. زیرا تنها از این طریق است که می‌توان رشدِ جامعه را تداوم بخشید یا تسریع نمود. به عنوان مثال، همان تعدادِ معدودی که در یک محدودهٔ جغرافیایی به سر می‌برند ممکن است در هر دوره‌ای فعالیت‌هایشان را افزایش دهند که حاصلِ آن افزایشی در فعالیت‌های اصلی باشد. اما در عین حال محدودیتی نیز وجود دارد که این افزایش تا کجا می‌تواند ادامه یابد مگر این که مساعیِ آنان هدفِ اساسی‌تری را تأمین کند، و آن این که به دیگران کمک کنند که عاملانِ کارآمدی برای تقلیبِ جامعه شوند. در غیر این صورت، پیشرفتِ امرالله ناگزیر متوقف خواهد شد.

به همین قیاس، مسلماً می‌خواهیم و نیاز داریم که شمارِ پیروانِ متعهدِ حضرت بهاءالله افزایش یابد. با این حال، اگر تمرکز ما صرفاً بر تسجیلِ افراد به عنوانِ میزانی برای موفقیت باشد، چه بسا که سایر جنبه‌های فرایندِ جامعه‌سازیِ موردِ غفلت قرار گیرد و ترک شود. به جای آن، اکنون یاد می‌گیریم که از شمار هر چه بیشتری از مردم استقبال کنیم که بی‌درنگ در کارِ تقلیبِ جوامع به ما پیوندند. اغلب شاهد آن بوده‌ایم که بسیاری از این گونه افراد به سرعت مقامِ حضرت بهاءالله را تصدیق می‌کنند و به پیروانِ امر مبارک می‌پیوندند. سایرین نیز با مشارکتِ بیشتر به تدریج مجذوبِ حضرت بهاءالله و تعالیمِ مبارکش می‌شوند و به جایی می‌رسند که به فرمودهٔ بیت‌العدل اعظم، در آستانهٔ قبولِ امرِ الهی قرار می‌گیرند. باید بیاموزیم که به چه نحوی آنان را، با توسل به حکمت، دعوت کنیم که به عنوانِ مرحلهٔ بعدی سلوک‌شان در شاهراهِ روحانیت از آن آستانه بگذرند. شکی نیست که با گذشتِ زمان شاهد آن خواهیم بود که انبوهی از افراد، این سفرِ روحانی را برگزینند. هر چند ممکن است برخی هرگز به امر مبارک نپیوندند، اما همهٔ آنان می‌توانند همراه با ما شاهدانِ نیروی جامعه‌سازِ امرالله باشند که خود را به میزانی هر چه بیشتر نمودار می‌سازد.

هر فضایی که ایجاد می‌کنیم، خواه کلاسِ کودکان، گروهِ نوجوانان، جلسهٔ دعا و مناجات، حلقهٔ مطالعه و جلساتِ دیگر، همه را می‌توان محیطی برای انتقال از نظم گذشته به نظم جدید شمرد. هر یک از این فضاها را، هر قدر کوچک و ساده آغاز شده باشد، می‌توان جایی و مأمنی روحانی برای هم‌وطنانِ خود بینگاریم. روحانیت و حسِ پذیرفته شدن با مهر و محبت، و روحِ خدمتِ صفتِ مُمیزهٔ همهٔ آن فضاهاست. و همچنان که به تداوم و تکثیرِ آنها می‌پردازیم، به صورتِ مأمن و پناهی برای جمعیت‌های کثیر در می‌آیند. با ایجادِ جوامعِ متعهد به اجرای تعالیمِ حضرت بهاءالله فرایندی را برای تقلیبِ جامعهٔ امریکا دنبال خواهیم کرد که سستی نخواهد گرفت. در مرقومه‌ای که از جانبِ حضرت ولی امرالله نگاشته شده است، بیانی به این مضمون می‌خوانیم «تا عامهٔ مردم در جامعهٔ بهائی نمونهٔ واقعی و عملی‌تری از آنچه دارند، نبینند، تعدادِ مُعتنابهی از آنان به امرِ مبارک اقبال نخواهند کرد.»^۱ بر اساسِ مُقادِ این بیان است که می‌کوشیم چنین الگو و نمونه‌ای ایجاد کنیم.

تغییر و دگرگونی عمیقی در افکار

یکی از شرور و سیئات سه‌گانه‌ای که حضرت ولی امرالله ریشه‌کن ساختن آن را از تار و بود جامعه امریکا نام برده‌اند، تعصبات نژادی است که هیکل مبارک آن را با عنوان «مهم‌ترین و چالش‌انگیزترین مشکل»^{۱۱} توصیف فرموده‌اند. بهائیان ایالات متحده نعمت آن را داشته‌اند که مفتخر به وصول هدایات وافر بیت‌العدل اعظم مبتنی بر چگونگی پرداختن به این چالش، و ارتباط آن با سلسله نقشه‌های اخیر باشند. پیام مورخ ۲۲ ژوئیه سال ۲۰۲۰ خطاب به بهائیان ایالات متحده، چشمگیرترین نمونه هدایت آن هیئت مصون از خطاست. در آن پیام خطیر، معهد اعلی این بیان حضرت ولی امرالله را یادآور می‌گردند که ترک و إمحاء تعصبات نژادی «راهی دراز و ناهموار و پرسنگ و خار»^{۱۲} است. از احبای این دیار خواسته‌اند که «مقتضیات مُبرم»^{۱۳} اصل یگانگی نوع بشر را برای «تغییری اساسی در اندیشه و کردار که زمان حاضر مستلزم آن است»^{۱۴} در نظر آوریم. در عین اذعان به موارد بینشی که بسیاری از افراد خیرخواه در طلب برابری نژادی عرضه می‌دارند، باید به یاد آوریم که آن موارد را در پرتو تعالیم امر مبارک ارزیابی کنیم، و بر مبنای یادگیری و وحدت به پیش رویم. مهم‌تر از هر امر دیگری باید به یاد داشته باشیم که مشکل نژادی در اصل و جوهر خود امری اخلاقی و روحانی است، و به همین جهت، حل و رفع آن مستلزم چاره‌ای روحانی است:

منشاء قوه تقلیب عالم بالمآل محبت است، محبتی که سرچشمه‌اش ارتباط با عالم حق است، محبتی که میان اعضای یک جامعه شعله‌ور است، محبتی که بدون هیچ محدودیتی همه ابناء بشر را در برمی‌گیرد. این حب الهی که کلمه الله آن را می‌افروزد به وسیله نفوس مشتعله از طریق گفتگوهای صمیمی منتشر می‌گردد که استعدادات روحانیّه جدیدی در قلوب به وجود می‌آورد، عقول را مستعد قبول ندای اخلاق می‌نماید، و از تسلط موازین و نظام‌های اجتماعی تبعیض‌آمیز می‌کاهد تا این موازین و نظام‌ها به تدریج بتوانند شکل جدیدی بپذیرند که با مقتضیات عصر بلوغ عالم انسانی سازگار است. شما مجاری این حب الهی هستید؛ شایسته است این محبت از وجود شما به هر نفسی که می‌بینید سریان یابد. هر محله و فضای اجتماعی را که در آن به قصد ایجاد قابلیت برای ساختن نیروی اجتماع ساز امر حضرت بهاءالله سیر می‌کنید از این عشق سرشار نمایید و تا زمانی که نتیجه مقدر حاصل نشده می‌سایید.^{۱۵}

یاران گرامی، همگی آگاهیم که فرایندهایی که به صلح جهانی می‌انجامد ضرورتاً گاه به گاه و نامنظم به پیش می‌رود و در آن بحران و پیروزی به تناوب روی می‌دهد. احدی نمی‌تواند با قاطعیت ادعا کند این موارد چگونه ادامه خواهد یافت یا پیش‌بینی کند در چه مدت زمانی به اوج خود خواهد رسید. اما آنچه ما می‌دانیم این است که هر قدر امتحانات سنگین و دشوار باشد، نتیجه غایی که مدنیتی الهی است، مقدر و محتوم است.

جوانان باید به پرواز آیند

در اینجا مایلیم که پیام ویژه‌ای به جوانان جامعه بهائی این سامان ابلاغ نماییم. حضرت ولی امرالله در توجیه «ظهور عدل الهی» جوانان آن دوره را چنین مخاطب فرمود:

هیچ امری نمی‌تواند مانند شرکت مداوم و مؤثر و خردمندانه جوانان بهائی از هر طبقه و ملت و قوم و عشیره در دایره خدمات تبلیغی، همچنین مجهودات اداری، روح جوان و نیروی فعاله‌ای را که مُمد حیات و محرک تأسیسات امر نوزاد الهی است در انتظار ناس در هر دو قاره مشهود و جلوه‌گر سازد. این تعاون و تعاضد در خدمات و مجهودات امریه بهترین وسیله‌ایست که به موجب آن، اعداء دین الله که ترقی و تکامل آئین رحمانی و مشروعات و مؤسسات یزدانی را با شدت و ضعف، با نظر مخالفت و تنقید و بی‌ایمانی و تردید می‌نگرند به این حقیقت مسلم پی برند و موقن و مدعن گردند که شریعه الله زنده و نباض و اساسش محکم و متین و مقدراتش مستحکم و رصین است.^{۱۳}

سالیان مدیدی است که بیت‌العدل اعظم پیوسته جوانان بهائی را فراخوانده‌اند که سهم تام و ضروری خود را در میدان تبلیغ ایفا نمایند. در سال‌های اخیر، معهد اعلی به ظرفیت چشمگیر و کیفیت رهبری در شرف ظهور افراد جوان جامعه بهائی اشاره فرموده‌اند. به عنوان مثال، در پیام رضوان سال ۱۷۸ بدیع (۲۰۲۱ میلادی) چنین آمده است:

یکی از چشمگیرترین و الهام‌بخش‌ترین ویژگی‌های این دوره بیست و پنج ساله خدمات جوانان بهائی است، جوانانی که با عمق ایمان و شهامت خویش جایگاه شایسته خود را در خط مقدم مساعی جامعه احراز کرده‌اند. در مقام مبلغین امرالله و مربیان نسل جوان، راهنمایان سیار حلقه‌های مطالعه و مهاجرین داخلی، و نیز به عنوان هماهنگ‌کنندگان مؤسسه آموزشی در محدوده جغرافیایی و اعضای نهادهای امری، جوانان در پنج قاره عالم برای خدمت به جوامع خود با خلوص و فداکاری قیام کرده‌اند. بلوغی که جوانان در انجام وظایفی که پیشرفت نقشه الهی به آن بستگی دارد از خود نشان داده‌اند نمایانگر شور و نشاط روحانی و تعهدشان به تضمین آینده نوع بشر است.^{۱۴}

در اواخر همان سال، بیت‌العدل اعظم در پیام مورخ ۳۰ دسامبر، خطاب به هیئت‌های مشاورین قاره‌ای، خاطرنشان فرمود که به‌ویژه جوانان باید از مؤسسه آموزشی حمایت کنند: «... به منظور افزایش سطح کارایی مؤسسه آموزشی، انتظار داریم که شاهد یک حرکت پیش‌تازانه وسیع جوانان باشیم تا فرصت‌های موجود را در فضاهای مختلف اجتماعی برای دعوت از نفوس به بهره‌مندی از برنامه‌های مؤسسه آموزشی مغتنم شمرند.»^{۱۵} از این بیانات و با توجه به آنچه در تاریخ امرالله ثبت شده، روشن می‌شود که خدمات جوانان همواره برای پیشرفت امر مبارک ضرورت داشته است. در حال حاضر نیز بیت‌العدل اعظم احباء را متذکر فرموده که در میدان خدمت جوانان باید پیشگام باشند: «جمع باید به جوش آیند ولی جوانان باید به پرواز آیند.»^{۱۶}

شهادت با برخورداری از نعمت حیات

یاران عزیز، بیایید با تجدید عهد و عزمی جزم به نیازهای مبرم نسل حاضر بپردازیم. در پیرامون خویش جامعه‌ای می‌بینیم که تعادل خود را از دست داده است. در نهادهای اجتماع و در منابع عرفی اطلاعات و راهنمایی اخلاقی،

و در رهبران سیاسی و مدنی و در روابط متقابل میان افراد بشر، اعتماد به شتاب رو به زوال دارد. گسترش آراء افراطی و متضاد افزایش می‌پذیرد و نظرهای ملایم و معتدل کاهش می‌گیرد. اما در عین حال می‌بینیم که عطش فزاینده‌ای برای یافتن دیدگاهی با قابلیت فائق شدن بر تفرقه و تشتت، و منبعی حقیقی که دل‌های مردم را آرام کند و مساعی‌شان را ثبات بخشد نیز موجود است. بی‌تردید در این کشور بسیارند مردمان خوش‌نیت و بلندنظری که صادقانه آرزومندند که جامعه‌ای داشته باشند که مظهر عدل و آشتی است. تحقق کامل امید و آرزویشان آن زمان صورت می‌گیرد که هم آنان و هم این ملت با روح امر الهی این عصر، به اهتزاز آیند.

حضرت بهاء‌الله می‌فرماید: «حال کدام ضیق و تنگی است که آرزید از مراتب مذکوره باشد که اگر نفسی طلب حقی و یا معرفتی بخواهد نماید نمیداند نزد کدام رود و از که جويا شود از غایت اینکه رأیها مختلف و سبیلها متعدد شده.»^{۱۷} تحول و رشد روحانی ما نیز با کمال خود فاصله‌ها دارد، اما اکنون ادامه پیشرفت اقتضا می‌کند که با بسیاری از دیگر هم‌نوعان خود همکاری کنیم. ما که به سرچشمه «حق» و «معرفت» مورد نظر حضرت بهاء‌الله دسترس داریم، اکنون باید با فروتنی و احترامی راستین و بی‌شائبه، خواهران و برادران خود را در سراسر کشور دعوت کنیم که همراه با یکدیگر ببینیم چگونه می‌توان آن «حق» و «معرفت» را برای رهایی و رستگاری مشترک خود از عرصه آرمان و آرزو به میدان عمل منتقل سازیم.

بنا بر آنچه گفته شد، مشاورین و محفل روحانی ملی از شوراهای منطقه‌ای بهائی درخواست می‌کنند که در ماه‌های آینده یک سلسله همایش مطابق همایش‌هایی که نقشه فعلی با آن آغاز شد برگزار کنند، و علاوه بر آن، جلسات ویژه‌ای برای جوانان ترتیب دهند. شرکت در این جلسات، مانند جلسات گذشته، برای همه آزاد خواهد بود، و غرض از برگزاری آن گسترش دایره کسانی است که در حیات جامعه بهائی مشارکت می‌کنند. در همه این جلسات، با الهام از موضوع و مضامین این نامه، افکار خود را بر اقدام عاجل و بر آنچه در حال حاضر لازمه تحقق اهداف نقشه نه‌ساله است متمرکز خواهیم ساخت.

عظمت وظیفه‌ای که در زمان حال بر عهده داریم کم‌تر از مسئولیت عظیمی نیست که پیروان نخستین امر الهی بر دوش داشتند. زندگی ما باید نمودار همان میزان از تعهد و اخلاص و فداکاری آنان در عصر رسولی باشد. حضرت ولی امرالله می‌فرماید:

جامعه متشکل بهائی ناشران و مروجان امر اقدس ابهی در قاره امریک اعقاب روحانی مطالع انوار عصر رسولی که با ایثار جان در سبیل محبوب امکان ظهور و ولادت آئین الهی را اعلام نمودند بایستی بنوبه خویش نظم بدیع رحمانی، صدف گوهر گرانهای مدنیت الهیه را که اعلی و ابهی ثمره شجره امر الله محسوب به اکمل وجه تنفیذ و به احسن طراز تثبیت نمایند.^{۱۸}

امید آن که ایثار و اخلاص و وحدت و شور و نشاطی که در مساعی ما به ظهور می‌رسد، تحقق آرزو و آمال عالی آن حضرت را مبرهن سازد. فرد فرد آن عزیزان را به مهر بی‌کران و دعای مستمر خود اطمینان می‌دهیم.

با تحیات ابدع ابهی

محفل روحانی ملی بهائیان ایالات متحده

یادداشت‌ها

- ۱- پیام بیت‌العدل اعظم رضوان ۱۸۱ بدیع (۲۰۲۴ میلادی) (هیئت بین‌المللی ترجمه به زبان فارسی)
- ۲- همان
- ۳- مکاتیب عبدالبهاء، ج ۳، ص ۳۷؛ برخی از نقل قول‌ها از کتاب قرن بدیع، ص ۵۰۴ و نظم جهانی بهائی، ترجمه و اقتباس هوشمند فتح اعظم، نشر سوم، مؤسسه معارف بهائی، ۱۶۳ بدیع، ص ۶۴
- ۴- ظهور عدل الهی، ترجمه نصرالله مودت، چاپ دوم، مؤسسه مطبوعات امری، ۱۳۳ بدیع، ص ۱۵۳-۱۵۴
- ۵- همان، ص ۴۲-۴۳
- ۶- همان، ص ۲۹-۳۰
- ۷- پیام بیت‌العدل اعظم، مورخ ۲۶ مارس ۲۰۱۶، خطاب به مخاطبان منشور ملکوتی حضرت عبدالبهاء بهائیان ایالات متحده و کانادا، ترجمه شده در دفتر محفل روحانی ملی ایالات متحده
- ۸- پیام بیت‌العدل اعظم، مورخ ۲۸ نوامبر ۲۰۲۳، خطاب به بهائیان جهان (هیئت بین‌المللی ترجمه به زبان فارسی)
- ۹- نامه بیت‌العدل اعظم، مورخ ۱۹ نوامبر ۱۹۷۴، خطاب به محفل روحانی ملی ایتالیا
- ۱۰- نقل از پیام رضوان ۱۵۱ بدیع (۱۹۹۴ میلادی)
- ۱۱- ظهور عدل الهی
- ۱۲- پیام بیت‌العدل اعظم، مورخ ۲۲ ژوئیه ۲۰۲۰، خطاب به بهائیان ایالات متحده
- ۱۳- ظهور عدل الهی، ص ۱۴۵
- ۱۴- پیام رضوان ۱۷۸ بدیع (۲۰۲۱ میلادی)
- ۱۵- پیام بیت‌العدل اعظم، مورخ ۳۰ دسامبر ۲۰۲۱، خطاب به کنفرانس هیئت‌های مشاورین قاره‌ای
- ۱۶- پیام رضوان ۱۸۱ بدیع (۲۰۲۴ میلادی)
- ۱۷- کتاب ایقان
- ۱۸- ظهور عدل الهی، ص ۱۵